

ČREŠNJEŠOLČEK

Št. 2

Šol. l.: 2018/19

**STRIP
VIC&ŠTOS**

REZULTATI S TEKMOVANJ

**ZGODBA:
DVE DEKLETI - ENA ZGODBA**

**INTERVJU Z NAJ UČITELJICO ŠOLE:
SLAVICO KNECHTL**

**INTERVJU Z NOVO PSIHOLOGINJO:
»ČE SI NEKAJ MOČNO ŽELIŠ, TI LAHKO USPE«**

IN ŠE MNOGO VEČ ...

ŽELIMO VAM PRIJETNO BRANJE!

OPOZARJAMO VSE UČENCE!

Na naši šoli smo sprejeli novo pravilo glede odlaganja šolskih torb, medtem ko nismo pri pouku. Učenci moramo biti odslej še bolj pozorni na to, kam odložimo svoje torbe. Novo pravilo smo uvedli, saj so bile torbe včasih v napoto in so ovirale gibanje.

NOVA PRIDOBITEV!

Po prenovi naše šole je možno opaziti kar nekaj razlik. O novih oknih in fasadi smo pisali že v prejšnji številki, danes pa vas želimo seznaniti z napisi, ki jih učenci srečujemo po naši šoli.

Z zabavnimi verzi nas skušajo pripraviti do tega, da bi ravnali okolju bolj prijazno.

KOLOFON

NOVEMBER 2019, 2. ŠTEVILKA

UREDNIKI: ALJAŽ PLIBERŠEK
ELA SKALE
VANESSA TIČ

MENTORICA:
NINA MIKLAVC

FOTOGRAFIJE (če ni označeno drugače):
cresnjevec.si
pexels.com
učenci šolskega novinarstva

PRISPEVKI:

NASTASSJA ALEKSIĆ
EVA GOLOB
ANJA GORIČAN
NUŠA KROŠEL
IZA LAUFER
MAJA LONČARIČ
ALJAŽ PLIBERŠEK
ZOJA PODGORŠEK
ELA SKALE
ZOJA ŠPEH PRUŠ
VANESSA TIČ
ALINA TOMAŽIČ
KAJA VINTER

SMEH JE POL ZDRAVJA!

Polža

Polža se sprehajata. Prideta do široke ceste in eden se odloči, da bo šel čez, ko ga drugi ustavi:
»Nikar! Čez tri ure pride avtobus!«

Šola in zamujanje

Miha deset minut prepozno prihiti v šolo.
Na vratih sreča ravnatelja, ki mu reče: »Deset minut prepozno!«
Miha pa mu odvrne: »Jaz tudi.«

Poroka

Andrej pride k očetu: »Poročil se bom z babico.« Oče mu odvrne: »Andrej, ne moreš se poročiti z mojo mamo!«
Andrej mu zabrusi: »Ti si se pa lahko z mojo?!?«

Ne lovi rib

Inšpektor zaloti možakarja ob vodi z ribiško palico:
»Ali ne veste, da je tukaj prepovedano loviti?«
»Saj ne lovim rib, črva učim plavati.«

Ženske in nogomet

Mož pridrvi iz službe domov in vpraša ženo: »Se je že začela nogometna tekma?«
»Ja, pred nekaj minutami.«
»Pa je že padel kak gol?«
»Ne, oba še stojita.«

Dedek v lekarni

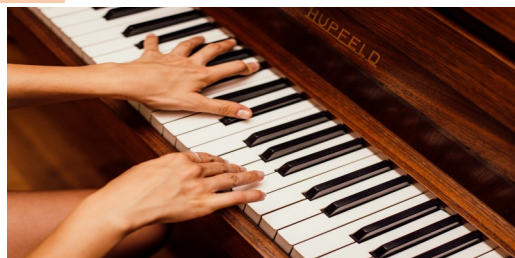
Dedek gre v lekarno po vitamine za svojega vnuka. Lekarnar ga vpraša:
»Kateri vitamin: A, B ali C?« Dedek mu odgovori: »Vseeno, moj vnuk še ne pozna abecede.«

Ne pove

»Tanja, koga imaš raje: Tomaža ali Tima?«
»Ne povem, da me ne bo Tim našeškal.«

Sklanjaj dedka

Kako se sklanja dedek?
Dedek se ne more sklanjati, ker je prestar.

Klavir

Vida je cele dneve in noči igrala klavir, ko nekdo pozvoni na vrata:
»Prišel sem vam uglasit klavir.«
»Saj nisem nič naročila.«
»Naročili so mi vaši sosedge!«

Dobra odločitev

Učiteljica geografije ošteva Petra:
»Vidim, da se nisi nič učil. Mi lahko poveš, zakaj?«
»Moj oče pravi, da se svet vsak dan spreminja. Zato sem se odločil, da počakam, da se ustali.«

On ve

V šoli so imeli cepljenje. Zdravnik vpraša Tima: »Ali veš, proti čemu sem te cepil?« »Vem!« »Pa povej!«
»Proti moji volji.«

Izobraženost

Pes Maks sreča drugega psa in ga pozdravi: »Hov, hov!«
»Kikiriki!« odzdravi drugi. Ko ga Maks začudeno pogleda, mu ta pojasni: »Treba je znati tudi druge jezike.«

Komarček leti

Mama reče malemu komarčku, naj se nauči leteti. Komarček je zletel in leta, leta, leta ... Ko se čez nekaj minut vrne nazaj k mami, ji navdušeno reče: »Veš, mami, tako sem dober, da so mi vsi ljudje ploskali, ko sem letel mimo njih!«

Lakota

Volk in zajec sta vstopila v restavracijo in se usedla za mizo.
»Prinesite mi glavo zelja!« reče natakarku zajec.
»Pa za vas?« je vprašal natakark volka.
»Nič!«
»Niste lačni?«
»Mislite, da bi prišla skupaj, če bi bil lačen?«

Lastovke

Učiteljica vpraša Žana:
»Zakaj lastovice pozimi odletijo na jug?«
»Zato, ker peš ne bi prišle daleč!«

REZULTATI NA TEKMOVANJIH

Učenci na naši šoli sodelujemo na različnih tekmovanjih, kjer dosegamo lepe rezultate.

PODROČNO TEKMOVANJE V ANGLEŠČINI

17. 1. 2019, je na Ptujju potekalo področno tekmovanje v znanju angleščine. Udeležili so se ga tudi naši devetošolci.

Srebrno priznanje so osvojili:

- Katarina Grilj
- Eva Aleksejev
- Gašper Koklič
- Matic Koren, ki se je uvrstil tudi na državno tekmovanje

ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ KEMIJE

Bronasto priznanje so osvojili: Tjaša Blažič (8. a), Vita Vinter (8. a), Rok Vlaj (8. a), Urban Mernik (9. a). Vsi štirje tekmovalci so se uvrstili na državno tekmovanje.

PODROČNO CANKARJEVO TEKMOVANJE

Srebrno priznanje so prejeli:

- Tjaša Blažič (8. a)
- Rok Vlaj (8. a)
- Katarina Grilj (9. a)

DRŽAVNO TEKMOVANJE BOBER

12. 1. 2019, je na Fakulteti za računalništvo in informatiko v Mariboru, potekalo državno tekmovanje iz računalniškega razmišljanja — Bober.

- David Ahec (6. a) je osvojil 4. mesto in zlato priznanje
- Alina Tomažič (7. a) je osvojila 15. mesto in srebrno priznanje

TEKMOVANJE ZA VEGOVO PRIZNANJE:

Na državno tekmovanje so se uvrstili:

- Katarina Grilj, Matic Koren, Gal Detiček in Urban Mernik, 9. r.
- Rok Vlaj in Hana Pahič, 8.r.
- Ela Skale, Alina Tomažič, Vanessa Tič, Matija čelig, Lan Lozinšek, Nuša Krošel, 7. r.
- Igor Ahec, David Ahec, Jakob Vid Horvat, 6. r.

ODBOJKA

- Odbojkarji so na medobčinskem tekmovanju osvojili 4. mesto
- Odbojkarice pa so na medobčinskem tekmovanju osvojile 2. mesto in se uvrstile na področno tekmovanje. Tudi tam so bile druge.

ACM Tekmovanja - Bober
Mednarodno tekmovanje iz računalniškega razmišljanja

ŠAH

Regijsko ekipno prvenstvo:

- V kategoriji deklic do 12 let so Brina Šalabalija, Ana Marija Krajnc in Maša Kop osvojile 1. mesto
- V kategoriji dečkov do 12 let so Matic Sep, Matija Šalabalija, Tim Malnar in Anže Ternik osvojili 1. mesto
- Ekipa deklic do 15 let je v sestavi Aline Tomažič, Vanesse Tič ter Vite Vinter osvojila 3. mesto
- Ekipa starejših dečkov, v sestavi Matije Čeliga, Jaka Kopa, Matjaža Pinterja in Gala Detička pa je osvojila 2. mesto

PODROČNO TEKMOVANJE V SMUČANJU

Na Rogli, je 7. 2. 2019, potekalo področno tekmovanje v smučanju.

- 1. mesto v kategoriji mlajših dečkov je osvojil Tine Mikulič (7. a)
- 2. mesto v kategoriji mlajših dečkov je osvojil Jaka Kop (7. a)

NAMIZNI TENIS

Medobčinsko tekmovanje:

- Katarina Grilj (9. a) in Jaka Kop (7. a) sta osvojila bron

Področno tekmovanje:

- Naši učenci so ekipno dosegli drugo mesto
- 2. mesto med dečki je osvojil šestošolec Filip Novak
- 2. mesto med deklicami je osvojila devetošolka Katarina Grilj
- 3. mesto med deklicami je osvojila devetošolka Liza Novak

ČESTITKE VSEM TEKMOVALCEM!

ŠOLA V NARAVI: SMUČANJE

5. RAZRED

Kot vsako leto so se tudi letošnji petošolci odpravili v šolo v naravi na smučanje. Odšli so na Areh, kjer so vsi dopolnjevali in izpopolnjevali svoje smučarsko znanje.

Nekaj utrinkov iz sob, kjer so spali in preživljali prosti čas.

Učenci so spali in proste trenutke preživljali v štirih sobah, v katere so se razdelili. V stavbi, kjer so bivali, so imeli tudi učilnice, kjer so izvedeli veliko novega.

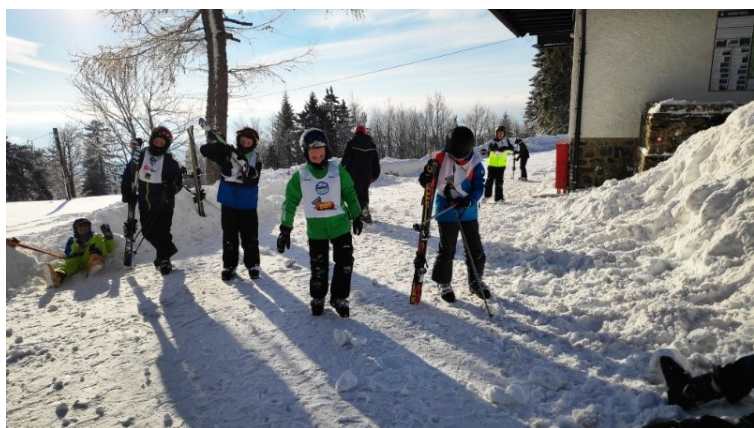

Učenci so smučali na smučišču na Arehu. Tam so se učili novih spretnosti na smučeh ali jih izpopolnjevali.

Proste trenutke so petošolci očitno dobro izkoristili in se pozabavali še z drugimi zimskimi užitki.

Po slikah sodeč so se imeli petošolci super, vsem pa želimo še več zabavnih šol v naravi, ki vam bodo ostale v lepem spominu!

V ponedeljek
zjutraj učence
7.c pričaka
ravnateljica.

VAŠ UČITELJ
SI JE VZEL
TEDEN DOPUSTA.
ZATO VAS
BO POUČEVAL
G. HRASTNIK.

ADIJO!

NO, NA PREJ
SI VAS
ZELIM BOLJE
SPOZNATI,
IN
KATO BOMO
NADALJEVALI
S POUKOM.
V REDU!

LEPO SE
OBMASAJTE,
DRAGCI!
ADIJO.

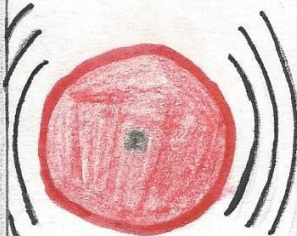
DOBRO
JUTRO, ANGELČKI
MOJI!

ZA NALOGO
NAPISITE SVOJ
STRIP.

TO BO
NAJBOLJŠI
TEDEN
EVER.

SE
STRINJAM!

V NADALJEVANJU
URE BOMO
BRALI
VAŠ NAJLJUBŠI
STRIP!

JAJ!

Med odmorom Vic
in Štos obiščeta
ravnateljicino
pisarno.

1 TEDEN KASNEJE!

DOBRO
JUTRO,
AFNE!

NO PRAVI
LAHKO VAMA
PROBAM
UGODITI.

PROSIM!
PROSIM!
PROSIM!

NASLEDNJI DAN!

DOBRO
JUTRO
RAZRED.

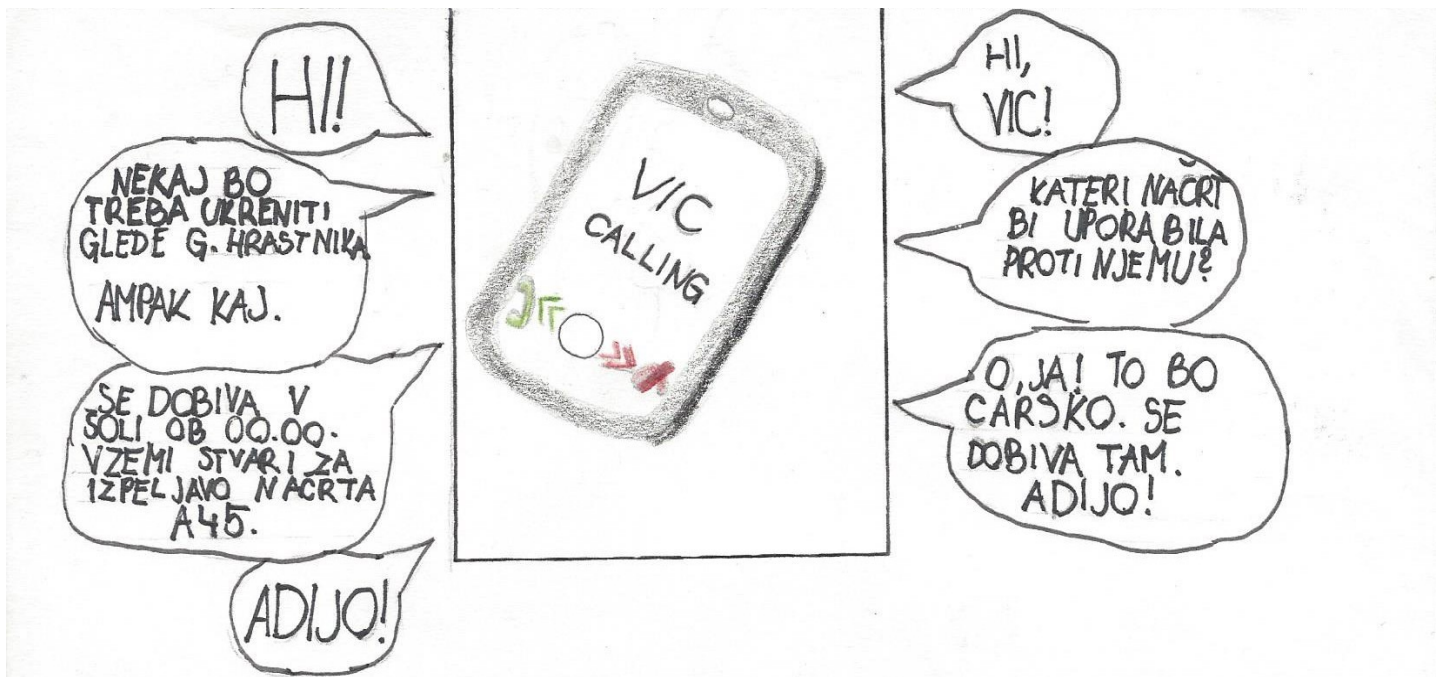
ZAČNIMO
S
ŠPORTOM.

DOBRO
JUTRO!

50
KROGOV
OKOLI ŠOLE!
TAKO J!

PA
SAJ TA JE
ZMESANI!

Teden dni kasneje na govorilnih urah 7.c razreda.

KONEC

?

INTERVJU Z NAJ UČITELJICO ŠOLE:

SLAVICO KNECHTL

Že v prejšnji številki našega časopisa je bilo znano, da smo učenci naše šole izmed učiteljev izbrali gospo učiteljico **Slavico Knechtl**, učiteljico angleščine in nemščine, kot **naj učiteljico šole**. Ker nas je vse zanimalo nekaj več o njej in njenem življenju, smo se odločili za intervju z njo.

Kaj vas je navdušilo nad učenjem tujih jezikov?

Navdušila me je moja učiteljica angleščine.

Kakšne ocene ste imeli pri angleščini?

Imela sem zelo dobre ocene, saj sem imela angleščino zelo rada. Do drugega letnika srednje šole sem imela pri angleščini same petke.

Kaj pa ocene pri drugih predmetih?

Tudi moje ocene pri drugih predmetih so bile dobre. Sicer nisem imela petk, a sem imela štirice.

Katerega predmeta pa niste marali?

Res nisem marala matematike.

So bile vaše učiteljice stroge?

Ja bile so zelo stroge, le naša učiteljica angleščine ni bila tako stroga.

Imate kot učiteljica raje spraševanja ali teste?

Ne maram niti spraševanj niti testov.

Kako se pripravite na pouk?

Pregledam ali preletim učbenike, da se spomnim snovi, če pa so učbeniki novi, pa jih bolj podrobno pregledam.

Kaj pa anekdote, ki nam jih poveste pri pouku?

Anekdote so popolnoma spontane.

Kaj menite o tem, da ste naj učiteljica šole?

Nimam posebnega mnenja, menim, da je na šoli veliko zelo dobrih učiteljic.

Ali vam je všeč poučevati na naši šoli?

Ja, še posebej zato, ker je majhna in poznam učence. Zanimivo je tudi, ko srečam

»Ne maram niti spraševanj niti testov,« pravi učiteljica, ki sicer zelo rada uči na naši šoli.

svoje bivše učence.

Kaj pa menite o NPZ za angleščino?

Jaz bi ukinila NPZ. Mislim, da pokaže nekakšno sliko, a eni razredi so boljši, drugi slabši. Zaradi tega slika ni vedno čisto realna.

Kako dolgo že učite na naši šoli?

Na tej šoli učim že 37 let.

Klicali so me Clay z mini krilom.

Katero osnovno šolo ste obiskovali?

Obiskovala sem OŠ Ludvika Pliberška Maribor.

Imate iz vaše osnovne šole kakšno anekdoto?

Nimam ravno veliko anekdot, saj so bili učenci bolj pridni in pazljivi. Najbolj mi je verjetno ostalo v spominu to, da je bil naš učitelj za ZGO in GEO nekdanji boksarski prvak. Vsak dan si je izbral 5 ali 6 fantov in jih boksal. Pa tudi, ko je bilo zunaj veliko snega in so me fantje jezili. Zato se jih potisnila iz stopnic v sneg.

Alina Tomažič in Zoja Podgoršek, 7. razred

RECEPT ZA KVAŠENE FLANCATE

SESTAVINE:

- 500 g moke
- 2,5 dl toplega mleka
- 80 g sladkorja
- 80 g masla
- 40 g kvasa
- 1 celo jajce
- 4 rumenjaki
- 1/2 žličke soli
- 1 vaniljev sladkor

POSTOPEK:

Najprej stepemo jajce s 4 rumenjaki, vanilijev sladkor ter sladkor v mešalniku, da naraste. Medtem lahko pripravimo kvasec.

Jajcem nato dodamo maslo, da se še to dobro premeša.

Nato dodamo k moki kvasec, sol, toplo mleko, rum in jajce s sladkorjem ter dobro zmešamo (najboljše s kuhalnico.)

Testo damo počivati na toplo za eno uro. Nato ga zvrnemo na pomokano desko, narahlo zvaljamo na 1 cm debelo, razrežemo na pravokotnike (cca. 8 cm x 4 cm) ter na hitro ocvremo v olju.

leaneen.com

N.K., 7. razred

DVE DEKLETI - ENA ZGODBA

Sedim na klopi pred svojo staro šolo in se oziram okoli sebe. Ura je pol ena in zazvoni šolski zvonec. Še vedno z isto glasnostjo, z istim monotonim, vsakdanjim tonom, ki v učencih vzbuja navdušenje. Čas je za šolsko kosilo. Že mislim, da bom še naprej sama s svojimi mislimi, ko se odprejo šolska vrata. Skozi njih stopi drobna postavica. Ima lepe svetlo rjave lase, ki ji segajo do ramen. Oblečena je v sivo in ko se obrne bočno od mene, je skoraj ne vidim. Nekaj metrov od sebe vidim le tanko, pretanko sivo črtico, ki predstavlja na prvi pogled običajno dekle. Pogled nanjo mi prinese mrke spomine.

Odločim se in pristopim k dekletu. Povabim jo na klop. Predstavi se mi: »Sem Kristina, učenka 6. razreda!« To pove kratko in rahlo momljajoče, a vseeno s prečudovitim visokim glasom. »Ne greš na kosilo?« jo vprašam, saj nimam pojma, kaj naj rečem na tako jedrnato in hitro predstavitev. Hitro ugotovim, da je bila to napaka, saj Kristina postane tiha in s sramotnim in jecljavim glasom, tišje in manj razumljivo pove, da ni lačna in da je tako ali tako že včeraj pri šolskem kosilu veliko pojedla. Ko ugotovi, kaj je rekla, zardi, jaz pa v njenem odgovoru dobim preblisk iz prete-

klosti. Nato, sicer bolj premišljeno kot prej, vprašam postavico, ali ji povem zgodbo. Odgovori z ja, a ne vem, ali zato, ker to res želi ali ker raje posluša kot govori. »Nekoč je živela deklica ...« začnem, saj ne vem, kako drugače začeti zgodbo. Kristinine oči so uprte vame.

»Obiskovala je šesti razred osnovne šole. Živela je s starši v hiši. Bila je srečna. Res je bila. Imela je le enega sovražnika. Ta je visel na steni v njeni sobi, v kopalnici, dnevni sobi, kuhinji, na vseh šolskih straniščih in še povsod drugod. Ne, njen sovražnik ni bil nek zloben sošolec, tudi ni bil kot v pravljicah na primer zmaj. Njen sovražnik je bilo ogledalo. Ko je kamorkoli prišla in v njem zagledala svoj odsev, je postala nesrečna. Tega seveda ni kazala navzven, a bila je žalostna in jezna,« se razgovorim, majhna siva deklica pa me

vse bolj osuplo opazuje.

»Deklica je začela zavračati hrano. Mamo je rotila, naj neha plačevati njeno šolsko kosilo. Bila je zelo lačna, a nekaj v njej jo je prepričevalo, naj ne je. Čeprav ni jedla, se je njena postava v njenih očeh večala in debelila. Kot vsaka najstnica je začela brskati po spletu. Pisala je razna gesla kot na primer DEBELOST, NAJBOLJ UČINKOVITE DIETE ... in brala članke, ki govorijo o dietah s športom in tehtnicami. To je začela redno uporabljati. Količina kilogramov na tehtnici je vidno padala, a njej to ni bilo dovolj. Hotela je vedno bolj hujšati. Tudi njeni stiki s prijatelji in družino so začeli bledeti. Z mamo se ni več pogosto pogovarjala, z očetom ni več igrala kart, sošolke je niso več opažale. Hitro je minilo zanjo najtežje obdobje življenja.

Nato jo je nekega večera mama posedla na kavč.« Kristinina usta so se med mojim govorjenjem oblikovala v črko O.

»Mama, ki je že prej opazila, da se z njeno hčerko dogaja nekaj čudnega, se je začela z deklico pogovarjati, a ta ni bila več ista ljubka in zgovorna deklica. Njeni odgovori so bili redkobesedni. Mama je zato skupaj z očetom sprejela za starše zelo težko, ampak ključno odločitev. Ko je dekle prišlo iz šole, jo je mama posedla v avto in odpeljali sta se. Deklica ni vedela, kam gresta. Mama je parkirala avtomobil pred pritlično, majhno, a lepo hišico. Pozvonila je na zvonec. Vrata je odprla mlada svetlolasa ženska. Povabila ju je naprej, v lepo pisarno s sproščenim vzdušjem. Začel se je vedno bolj zgovoren pogovor. Ponovile so ga še nekajkrat. Dekle se ni zavedalo, kaj se je zgodilo, a spet je jedla. Njena tehničnica je bila prižgana vedno manj pogosto. Čez nekaj mesecev se je dekle, ki je v svoji lepoti in čaru žarelo kot še nikoli, pogledalo v ogledalo in zakopalo bojno sekiro z njim. Vse je potekalo normalno. Kot prej. Preden se je vse začelo. Dekle je začelo ponovno pridobivati prijatelje, imeti odličen uspeh v šoli in se pogovarjati s starši. Nekoč sta z mamo spet sedli v avto. Parkirali sta na istem parkirišču, pozvonili na isti zvonec, na isti hišici in se pogovarjali z isto gospo. Takrat je dekle izvedelo resničnost preteklih let,«

pripovedujem, medtem pa me Kristina začudeno opazuje.

»Dekle je izvedelo, da je imelo srečo, kakršne večina nima. Prebolela je najtežje obdobje anoreksije. Dekle je bilo spet ponosno nase. Samo sebe je občudovalo in imelo rado samo sebe. Spet je bila srečna!« še povem preden izdam resnico.

»Torej Kristina,« jo ogovorim. »Povedala sem ti zgodbo. Svojo zgodbo!« Kristina me ogorčeno pogleda in, preden se dobro zavem, mi skoči v objem. Še nekaj časa se pogovarjava, tudi jaz se ji predstavim, Kristina pa mi zapu, da ima podobne težave. Po pogovoru se posloviva.

Ne mine niti teden, ko spet sedim na klopi pred svojo staro šolo in se oziram okoli sebe. Ura je pol ena in zazvoni šolski zvonec. Še vedno z isto glasnostjo, z istim monotonim, vsakdanjim tonom, ki v učencih vzbuja navdušenje. Čas je za šolsko kosilo. Razmišljam o Kristini, kako bi ji lahko pomagala, da se ne bi sprehodila po moji poti. A Kristine ni iz šole. Zaskrbi me, zato se sprehodim po svoji stari šoli. Še vedno ima enak vonj, zvok učencev odmeva z enakim glasom. Vstopim v jedilnico in zagledam drobno Kristino, ki med pogovorom s svojimi sošolkami uživa v šolskem kosilu. Takrat vem, da sem naredila dobro delo. Ponosna sem na drobno Kristino, na moje starše, na prijazno gospo, s katero sem se pogovarjala in za katero zdaj vem, da je psihologinja. Ponosna sem na vse, ki so me spodbujali in na

tiste, ki spodbujajo Kristino, ponosna sem na vse, ki so premagali tovrstne bolezni ali jih pomagali premagati. A najpomembneje ponosna sem nase!

DAN ŠOLE

V torek, 26. 3., smo imeli dan šole. Prireditev se je začela ob 17. uri v šolski telovadnici. Preživeli smo lepo popoldne ob vseh razrednih točkah, pevskih, plesnih, instrumentalnih, smešnih in še mnogo več, in tudi ob vseh točkah, ki so jih pripravili učenci naše šole pri svojih dejavnostih, kot so folklor, pevska zbor in plesna skupina. Prireditev sta vodila Tjaša Blažič in Brin Gregorič. Vsi smo se imeli zelo lepo!

Z. Š. P., 7. razred

22. GLEDALIŠKI DNEVI

V torek, 26. marca, so se v Lutkovnem gledališču Koruzno zrno odvijali 22. gledališki dnevi - območno srečanje otroških lutkovnih skupin, ki so prikazali svoje najnovejše igre. Njihov program si je bilo možno ogledati med 9. in 12. uro.

Nastopale so lutkovne skupine Zrna/krožnik s predstavo Voda, TukajTu s Sonce išče prijatelja LS Venčeselj s Pohorski triptih, LS KakÓrkoli z Jetou in Kamišibaj gledališče.

Veseli nas, da je toliko mladih navdušenih nad gledališčem.

Kamišibaj gledališče je zastopalo KUD Štefana Romiha Črešnjevca. Mladi so pod vodstvom svoje mentorice Metke Kristan pripovedovali 3 ljudske zgodbe (Štirje godci, Kako se je možila veverica in Kralj Matjaž).

Kamišibaj (malo papirnato gledališče) je umetnost pripovedovanja zgodb ob slikah, ki se nahajajo v malem lesenem odru (butaj). Navdušence, ki bi radi ustvarjali pri tej zvrsti gledališke umetnosti, vabijo njeni člani, da se jim pridružijo kadarkoli v letu. Prijavijo se lahko pri mentorici Metki Kristan, vodji sekcije Kamišibaj gledališča pri KUD Štefana Romiha Črešnjevca.

Veselijo se in upajo, da bi v prihodnje ustvarjali zgodbe skupaj.

K.V., 7. razred

INTERVJU Z NOVO PSIHOLIGINJO:

»ČE SI NEKAJ MOČNO ŽELIŠ, TI LAHKO USPE!«

Letošnje leto je prineslo mnogo sprememb. Ena od njih se je zgodila v pisarni naše psihologinje, ki je letos odšla na porodniški dopust. Seveda pisarna ni mogla ostati prazna, zato se je naši šoli pridružila zelo zanimiva, prijetna in prijazna nova psihologinja **Suzana Ramšak**, ki je še mnogo več kot psihologinja.

Kakšno je vaše mnenje o naši šoli? Kako nas bi opisali s tremi besedami in zakaj?

Glede na en mesec, ko sem bila tukaj, imam o vaši oziroma naši šoli zelo pozitivno mnenje. Tukaj se počutim super. Všeč mi je tudi domačnost, saj je šola zelo majhna in se vsi poznamo in razumemo med sabo. S tremi besedami bi vas opisala kot simpatične, razigrane in zgovorne.

Vsi vemo, da ste po poklicu psihologinja, ampak ali ste si to želeli postati že od majhnih nog?

V bistvu nisem želela postati točno psihologinja, a vedno sem si želela delati z otroki, saj me je to zelo veselilo in še zmeraj imam zelo rada otroke.

NAJLJUBŠA BARVA	Zelena, modra, rumena
NAJLJUBŠA ŽIVAL	Pes
NAJLJUBŠA HRANA	Nutella
NAJLJUBŠA GLASBA	Odvisno od počutja
NAJLJUBŠE ZVRSTI GLASBE	Narodnozabavna in pop glasba
NAJLJUBŠA PIJAČA	Voda
NAJLJUBŠI FILM	Bohemian Rhapsody
NAJLJUBŠA KNJIGA IZ OTORŠTVA	Moj prijatelj Piki Jakob
NAJLJUBŠI ŠOLSKI PREDMET	Šport
PREDMET, KI GA NISTE MARALI	Likovna umetnost, glasba, angleščina

Kako je potekala izobraževalna pot, ki ste jo prehodili? Morda imate kakšne anekdote, ki nam jih lahko zaupate.

Hodila sem na osnovno šolo v Oplotnici. Izobraževanje sem nadaljevala na gimnaziji v Slovenski Bistrici. Skozi celotno šolanje na srednji šoli sem se spraševala, kateri študij naj izberem, da me bo to zares veselilo. Tudi ko sem že pisala prijavnico za vpis na Filozofsko fakulteto Maribor, smer psihologija, nisem bila

prepričana, ali je to prava izbira. Ker sem bila vedno med pridnimi učenci in sem imela slabo vest, če sem kaj ušpičila, nisem imela nobene posebne anekdote. Tudi pri pouku nisem upala manjkati. Morda najbolj zanimiva stvar je, da sem enkrat med predavanjem zaspala, a še takrat sem se zbudila takoj, ko mi je iz roke padel svinčnik.

»Ko sem že pisala prijavnico za vpis na Filozofsko fakulteto Maribor, smer psihologija, nisem bila prepričana, ali je to prava izbira.«

Na kateri od šol, ki ste jih obiskovali, ste se počutili najboljše? Zakaj?

Najbolje sem se počutila na osnovni in kasneje na srednji šoli, saj nas je bilo v razredu manj. Bili smo veliko bolj povezani kot prijatelji in kot razred, kakor na fakulteti, kjer nas je bilo šestdeset in so bili naši odnosi veliko bolj oddaljeni.

Vam je kdaj med študijem padla motivacija ali se vam ni več zdelo vredno hoditi na predavanja?

Zdi se mi, da si, ko greš na fakulteto, dovolj odrasel, da veš, zakaj si tam in da se hočeš nekaj naučiti. Sicer si pa tako ali tako izbereš smer oziroma program, ki te zanima. Seveda mi je tudi, kot vsem, kdaj padla motivacija, a ne tako, da bi želela nehati študirati, pač pa tako, da se mi ni več dalo učiti. Seveda me je vedno gnala tudi želja po cilju in mislim, da če si nekaj močno želiš, ti lahko to tudi uspe.

»Seveda, pa me je vedno gnala tudi želja po cilju in mislim, da če si nekaj močno želiš, ti lahko to tudi uspe.«

»Zdi se mi, da je največja razlika med profesorji ta, da so nekateri to v pravem pomenu besede.«

Kakšni so se vam zdeli učitelji, ki so vas učili?

O učiteljih nimam posebnega mnenja. Že ko smo se vpisali na šolo, so nekateri učitelji veljali za strah in trepet na šoli. Govorilo se je tudi, da nihče ne dobi pozitivne ocene na njihovih izpiti. A meni se zdi mnenje o učiteljih nekaj, kar si misli vsak posameznik drugače. Jaz na primer z nobenim nisem imela večjih težav. Se mi pa zdi, da je največja razlika med profesorji ta, da so nekateri to v pravem pomenu besede.

Kje ste dobili več izkušenj in praktičnega znanja? V šoli ali pri delu?

Zagotovo sem več izkušenj dobila v praksi. V šoli smo se večinoma učili o osnovah različnih vrst psihologije (klinična, šolska ...), ki je zelo razširjena, sama pa sem se usmerila v šolsko psihologijo in sem več izkušenj o samem delu z otroki v šoli in vrtcu pridobila z delom. Pri delu sem se naučila tudi večine dela s papirji, vpisi in podobnim.

»Ko lahko imam odprta vrata svoje pisarne, učenci lažje pristopajo do mene in me nagovarjajo.«

Po končanem šolanju ste postali psihologinja. Kje vse ste že delali v tem poklicu?

Po končanem izobraževanju sem se zaposlila na 2. osnovni šoli kot šolska psihologinja, zdaj pa sem tu zamenjala gospo Majo. Na obeh šolah, ki sta si seveda zelo različni, pa sem pridobila veliko znanja in lepih izkušenj. Morda bi tukaj povedala, da mi je na primer na vaši šoli zelo všeč, ko lahko imam odprta vrata svoje pisarne in lahko učenci lažje pristopijo do mene in me nagovarjajo. Delam tudi v vrtcu, kjer se z vzgojiteljicami pomenim o vzgoji in načinu dela z otroki in sodelujem tudi pri njihovem delu z otroki.

Kje vam je bolje delati, v vrtcu ali v šoli?

O tem se ne bi mogla odločiti. Najboljša mi je kombinacija obojega, saj se po hrupu v vrtcu zelo rada družim tudi s starejšimi otroki in obratno, po mirnem delu v pisarni se rada odpravim v vrtec (smeh).

»Najboljša mi je kombinacija obojega, saj se po hrupu v vrtcu zelo rada družim tudi s starejšimi otroki in obratno.«

Kaj pa radi počnete v prostem času?

Seveda se zelo rada družim s prijatelji in družino ter se ukvarjam s športom, kar pa me najbolj veseli, pa je gasilstvo.

Nam lahko zaupate še kaj več o vašem zanimivem hobiju – gasilstvu?

Z gasilstvom se ukvarjam že od malega. Nad njim me je navdušil moj starejši brat, ki se je gasilec pridružil dve leti pred mano. Še zmeraj sem del Gasilskega društva Oplotnica, a bolj aktivno sodelujem pri vseh intervencijah in vajah. V društvu delam tudi z mladino, ki jih rada naučim kaj novega o gasilstvu. S skupino tudi tekmuje.

»Mislim, da lahko s trdim delom in željo pridemo zelo daleč in do velikih uspehov.«

Imate na tekmovanjih tudi kakšne uspehe?

Tekmovanja so razdeljena na mokro in suho gašenje in iznajdljivost. Na leto imamo okoli devet tekmovanj, 4 pozimi in 5 poleti, včasih tudi več. Imamo tudi nekaj uspehov, bolj pri mokrih tekmovanjih, seveda pa mislim, da lahko s trdim delom in željo pridemo zelo daleč

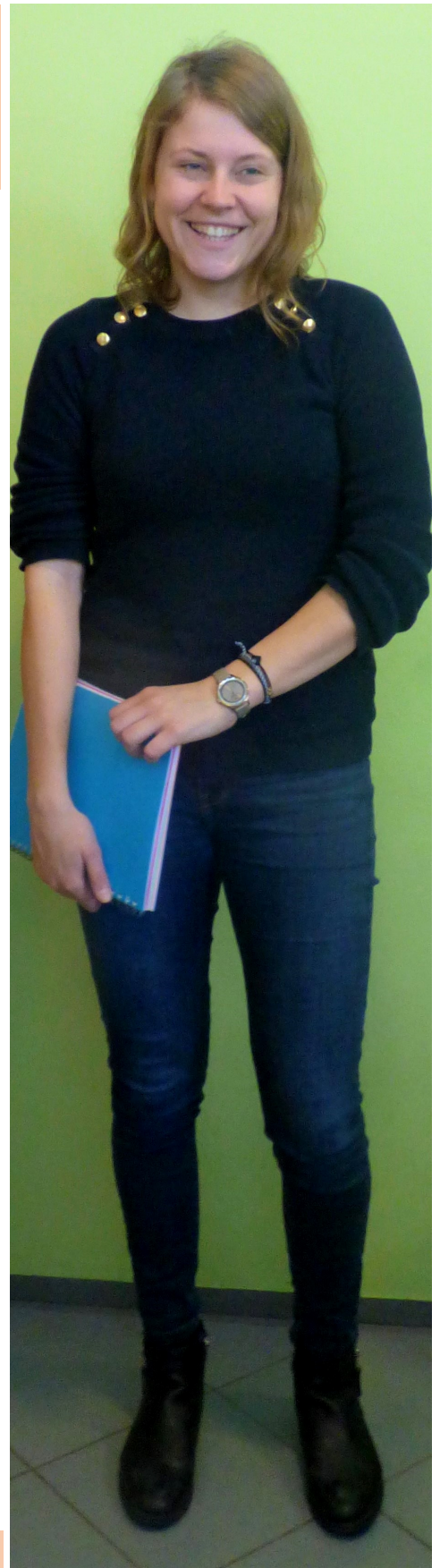

Morda nam lahko za konec poveste še, ali imate kakšen moto ali misel, ki vas vodi skozi življenje?

Nimam posebnega mota in misli, a zelo všeč so mi motivacijski verzi. Eden takšnih, ki mi je trenutno najbolj pri srcu je ta:

Pravila za srečo:

- nekaj početi,
- nekoga ljubiti,
- nekaj pričakovati.

S psihologinjo sta se pogovarjali Ela Skale in Vanessa Tič, 7. razred.

KRALJESTVO ŽIVALI

Na svetu je mnogo različnih živali, a ljudje se pogosto ne zavedamo, da so tudi one živa bitja in da so zelo zanimive in posebne.

KOALA

Koala je čokata žival s sivim kožuhom, črnim nosom, velikimi ušesi, z ostrimi kremplji na nogah, ki jih uporablja za plezanje na drevo. Prehranjuje se le z mladimi vršički evkaliptusovih dreves. Koale spijo 19 ur na dan.

Foto: britannica.com

OSNOVNI PODATKI!

MASA Odrasla koala 4-15 kg

VELIKOST Zrastejo tudi do 70 cm

ŽIVLJENJSKA DOBA 10 do 14 let

ZANIMIVO!

Včasih so lovili in ubijali koale zaradi mehkega krzna. Danes so zavarovane.

Znanstveno ime za koalo je phascolatos cinereus.

Da odrasla koale tehta 9 kg, mora pojesti vsaj 1 kg evkalipta na dan.

Življenjski prostor odrasle koale mora obsegati vsaj 1 hektar.

A.G., 7. razred

KAMELEON

Kameleon je plazilec, ki se prehranjuje s črčiki, mokarji, ščurki, listnato zelenjavo, cvetovi in s sadjem.

OSNOVNI PODATKI

VELIKOST 40-55cm

ŽIVLJENJSKA DOBA 5 let

Foto: britannica.com

ZANIMIVO

Slepi kameleon ne more spreminjati barve.

N. A., 7. razred

TURISTIČNA TRŽNICA

7. marca smo se s turističnim krožkom odpravili v Mercator center v Mariboru. Tam so nam pokazali našo stojnico in mi smo imeli 2 uri časa, da smo jo uredili tako, kot smo si jo zamislili. Ko smo pripravili stojnico, smo lahko šli za 30 minut na ogled drugih turističnih stojnic. Ob dveh so je tržnica odprla in lahko so si jo prišli pogledat ljudje, ki jih je zanimal naš kraj. K naši stojnici je že v nekaj minutah prišlo veliko ljudi.

Po nekaj minutah nas je obiskala tudi prva sodnica. Na

začetku nas je bilo strah, a na

koncu je vse šlo kot po maslu. Med tem ko je prišla druga sodnica, je prišlo na ogled zelo veliko ljudi, ki jih je zelo zanimal naš kraj in zanimivosti. Zelo so jih zanimali tudi izdelki, ki smo jih naredili. Bili so razstavljeni okoli tržnice in na njej. Imeli smo tudi računalnik, na katerem so se vrtele vse naše slike. Zelo jih je pritegnila tudi didaktična igra, ki so jo predstavljali Jure Kop, Matic Hecl, Anže Vodušek in Filip Novak. Naš glavni produkt je bil katalog, v katerem so bili predstavljeni vsi naši izdelki. Katalog so predstavljale Nea Fermišek, Naja Pokleka in Larisa Doberšek. Celotno nalogo

smo predstavljale Zoja Podgoršek, Zoja Špeh Pruš in Kaja Vinter. Prišlo je veliko sodnikov in vsakemu smo podrobno predstavili naš kraj in izdelke. Po tem smo imeli veliko časa in smo se šli zabavat. Medtem sta se Zoja in Kaj udeležili še kviza. Ko sta prišli nazaj, je prišel gospod in nas povpraševal o naših stvareh. Proti koncu smo imeli še nekaj časa za ogled ostalih stojnic. Potem se je že začela podelitev priznanj. Vsi smo bili zelo veseli, saj smo osvojili srebrno priznanje. Dobili smo tudi nagrado. Po podelitvi smo odšli do stojnice in jo začeli pospravljati. Ko smo končali, smo se odpravili vsak svojo pot.

Z. Š. P., 7. razred

TEČAJ ŠPANŠČINE

Letos je na našo šolo prišla učiteljica iz Španije. Imela je delavnice na katerih smo se učenci lahko naučili osnove španščine. Predavanja so potekala v ponedeljek, torek in četrtek. Učenke šolskega novinarstva pa smo z njo opravile tudi intervju, ki se je izkazal za zelo zanimivega. Intervju bo objavljen v časopisu Panorama. Vljudno vabljeni k branju.

PUSTNO RAJANJE

Na pustni torek, 5. marca, se je tudi na naši šoli odvijalo pustno rajanje za učence od 1. do 3. razreda. Prišlo je veliko junakov in pravljinih bitij. Najprej so se pozabavali na šoli in se kasneje pokazali še v okolici.

Šeme so se imele zelo lepo, čeprav niso imeli veliko dela z odganjanjem zime.

Z. Š. P. 7., razred

BOŽIČNO-NOVOLETNE DELAVNICE S POPESTRIMO ŠOLO

Z učenci 1., 2., 3. in 4. razreda smo ponovno izvedli delavnice. Tokrat božično-novoletne. Učenci 1. in 2. razreda so izdelovali snežake iz papirnatih krožnikov in kolaž papirja. Učenci 3. in 4. razreda pa novoletne jelke, prav tako iz kolaž papirja, za na voščilnico. V njo so napisali tudi lepo misel za osebo, kateri je bila ta namenjena. Vsi izdelki so bili zelo lepi, saj so se vsi učenci zelo potrudili.

E.G., 7. razred

POLJAKINJA PRI ANGLEŠČINI

Na izmenjavo v Slovenijo je s Poljske prišla mlada študentka, ki je v sredo, 5. decembra 2018, obiskala tudi našo šolo. Učencem 7., 8. in 9. razreda je predstavila, kako božič praznujejo na Poljskem, zanimalo pa jo je tudi, kakšni so običaji pri nas. Predstavitve smo izvedli pri uri angleščine, v celoti pa je potekala v angleškem jeziku. Mlado študentko lahko pohvalimo, saj je bila njena angleščina zelo prijetna. Hkrati se ji zahvaljujemo za poučno in zabavno uro angleščine.

E.S., 7.r.

PRIPOROČAMO

Vsi se velikokrat znajdemo v trenutku, ko želimo prebrati dobro knjigo ali pogledati dober film. Zbrali smo nekaj takih, kis se nam zdijo odlični! Upamo, da bodo všeč tudi vam

FILMI:

Kako izuriti svojega zmaja 3

Soba pobega

Alita – bojni angel

Instant družina

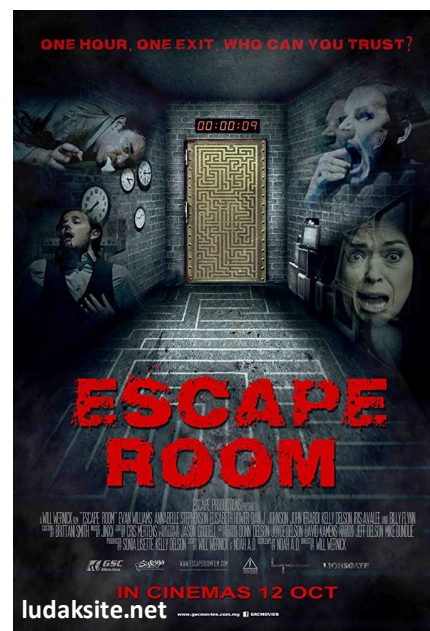
Mala gospodična Dolittle

Mia in beli lev

Zvezda je rojena

Metulj

Prijatelja za vedno

KNJIGE:

Eden od nas laže – Karen M. McManus

Zgodbe za lahko noč za uporniške punce – Elena Favilli, Francesca Cavallo

Zgodbe za fante, ki s drznejso biti drugačni – Ben Brooks

Moje življenje kot abeceda – Barry Jonsberg

Laž – Care Santos

Moje življenje v pasjih šapah – Wendy Hilling

**Upamo, da ste uživali ob branju vsaj
toliko, kot smo se mi zabavali ob
ustvarjanju.**

Učenci šolskega novinarstva